

Ljubo Videka

GRADSKA GALERIJA
ANTUN GOJAK
M A K A R S K A

Izložba slika

Ljube Videke

1913. - 1983.

20. srpnja - 8. kolovoza 2015.
Gradska Galerija Antun Gojak
Makarska

UMJESTO UVODA

Ako smo navikli likovna djela tražiti samo u muzejima i galerijama mogu nam promaknuti neke vrijednosti. Jedna od njih je sudbina umjetnosti poslije smrti njezina tvorca. Problem skrbi za ostavštinu i načini na koje se odražava svjesnost nasljednika - pojedinca i cijelog društva.

U kulturom bogatim, a malim sredinama, istovremeno s deficitom u emocijama za kulturu i uvijek manjkom novca baštinka... takav pogled intrigantan je za ukupnu sliku. Posebno kada smo svoje umjetnike uobičajili upoznavati najčešće sa zakašnjenjem.

Cijele ili fragmentirane dijelove opusa neki stvaratelji uspijevaju još za života darovati muzejima ili galerijama, kod drugih rodbina poslije smrti umjetnika donacijom društvu ostavlja zbirku na čuvanje i obradu. Egzistiraju i otkupi društvene zajednice, ali i obiteljska briga za cjelokupnu ostavinu.

Dakle, reinterpretaciji umjetničkog opusa, kao struci likovne kritike, na raspoloženju je različiti alat za analizu, pronicanje, pojašnjenje, situiranje...

Slikara Ljubomira Videku upoznala sam u domu njegova sina ,gospodina Dubravka Videke.

U Makarskoj , koja nema samostalne zbirke svojih umjetnika kao galerije, oglednu sliku kulturne sredine i zanimljivost za turiste, ovakav način ima isto dignitet, samo što nedostaje obrada, komunikacija, popularizacija... Zato su od naročite važnosti izložbe, kao recentna u Galeriji Gojak, koja podsjeća na bogatstvo likovne umjetnosti kako lokalne tako i nacionalne povijesti likovnosti modernog doba.

Javna i stručna obrada slikarskog doprinosa Videke sveukupnoj slici Makarske upućuje na zakašnjelo otkriće o još jednom slikaru, koji je trajao izvan velikih centara sluha, novca, publike, mecena, škola, galerija, muzeja... dakle podalje od publiciteta.

Ipak, Ljubomir Videka bio je amajlija grada pod Biokovom i zato ga još i danas posjeduje gotovo svaka stara makarska kuća. I zato još i danas u stoljeću zaborava na spomen imena slikara na usnama sugovornika osmijeh poštovanja i neke dragosti.

U potrazi za sakrivenom "emotivnom škrinjom" u kojoj obitelj Videka čuva slikareve radove, u susret nepoznatom nisam razmišljala o domaćinima, koje ću upoznati. Dobila sam unaprijed preporuku kako idem divnim ljudima, što je garantirala i činjenica da s ljubavlju čuvaju očevu umjetničku ostavinu.

Dom Videkina sina u Makarskoj stan je na višem katu neatraktivne stambene zgrade s dosadnim licem socijalističke izgradnje. Primili su me s neponovljivom srdačnošću Dalmacije. Svi smo se, znak prisnosti, zbili oko stola male kuhinje. I počela su, kao na filmskoj traci, navirati sjećanja na umjetnika. Prekinuo bi riječ tek poneki primjer crteža ili slike, koje bi gospodin Dubravko Videka donosio da pogledam.

Shvatila sam odmah - u kući Videkovih, nenametljivo i postojano na kućnom "oltaru" je slikar Ljubomir Videka. Zauvijek u svojoj obitelji, svejedno na zidovima sobe i kuhinje ili sačuvan u crtačkim blokovima, neodvojiv je dio nasljednika.

Povjerali su mi želju, ako prodaju zemlju uložili bi novac za Videkinu monografiju. Ne računaju na sluh kulture i potrebu društva. Ali razvesele se uvijek pokaže li tko interes za tu sliku likovnog stvaralaštva.

Reminiscencije o svakoj umjetnosti vraćaju nas uvijek nekom početku.

Dobro je da postoji odmak, razmak u kontinuitetu, protok s različitim iskustvima. Pa ne znajući onda, za života umjetnika, prepoznati neke osobitosti sada je jasno kako je Ljubomir Videka bio preteča tzv. "samostalnih umjetnika", što znači da je živio isključivo od slikarstva.

Sloboda i užitak, osobni odabir radi potrebe nesputanosti u životu. Isto kao umjetnost, koja se razvija samo u slobodi i naš slikar je imao takav imperativ. Dovelu ga to iskustvo do još jedne kategorije ličnosti slikara. Bio je boem, putovao, izlagao, stvarao i gubio (požar ateliera u Americi). Videka je tijekom života naučio sedam jezika i zaradio titulu poliglota.

Nemiran i skroman, intelektualac fokusiran na slikarski zapis dragih krajeva u kojima je obitavao... smirio se i skrasio posthumno u velikoj obitelji. Ali i u domovima makarskih i splitskih građana.

SKICA ZA MONOGRAFIJU

Izložbom u makarskoj Galeriji Antuna Gojaka priređivač je fokusiran na slikarsko djelo Ljube Videke iz većinskog vlasništva umjetnikove obitelji. A to i nije mali opseg. Sačuvano je imponantno bogatstvo. Odlikuje ga različitost slikarskih disciplina i slikarskih tehnika.

To su slike, crteži, skice, grafike... To su ulja, akvareli..., olovka ...

Motivima je na njima naznačeno stvarno vrijeme i stvarni prostor - TEMA zavičaja s identitetom. Priča događaja ili stanja u njihovom prirodnom, sažetom prikazu. Osim lica krajolika, još ima i lica ljudi.

Izražajne skupine, cjeloviti ciklusi posvećeni su krajobrazima, licima, mrtvim prirodama...

Posebna tema je životna sekvenca dalmatinskog podneblja - ritual obrade maslina poslije branja.

U Makarskom primorju prerada maslima zove se "turnjanje". Slike Ljube Videke o tom procesu dobivanja maslinovog ulja memento su rodnom podneblju, sraslost s izvornim običajima...

Svakako, Videkine poetske vizije jednog života, određenog prirodom, sačinjavaju prepoznatljiv svijet, autohtoni kraj.

Mimo trendova, Videka je slikao na tragu impresionizma. Ponešto je baštiniio od svojih učitelja, doajena slikarstva Emanuela Vidovića i Tomislava Krizmana. Bilo je to više zapaženo i naučeno nego neko epigonstvo.

Krajem 30-tih godine prošlog stoljeća (1938 – 1940) Ljubo Videka bio je privatni učenik Emanuela Vidovića. U tom razdoblju popularnog splitskog majstora zaokupljale su slike interijera, antologijska djela njegovih ateliera i soba. Doživljaj, koji su te slike imale na Videku svjedoče možda ulja na kojima se klonio fizičkog svjetla, čak na kojima je sklon zagasitim tonovima. Ponegdje je ozračje slike, atmosfera polumračna.

U vrijeme početaka II svjetskog rata (1942 – 1943) Videka je čak još jednog umjetničkog velikana, profesora Tomislava Krizmana. "Posvojio" je od poznatoga grafičara čvrsti crtež, naglašene detalje... za što je trebao talent.

Uz Krizmana uspijeva postići ekspresionistički izraz u svojim crtežima i grafičkim listovima. Vedute Central parka u New Yorku, kao zasebna inspiracijska faza, lagano naznačuju asocijativni pristup motivu, neko svođenje prema apstrakciji. Boje su jače, doimaju se kao kompenzacija, u dalekom svijetu, za Videkin zavičaj na Makarskoj rivijeri kao i zaleđu. Zavičaj na Makarskoj obali i zaleđu.

Iako još preostale građanske obitelji, u gradu pod Biokovom, posjeduju poneku sliku Ljube Videke, predajući mladim naraštajima legendu o "domaćem" umjetniku, ova je izložba ogled o sačuvanom opusu i prilika za mladu, novu publiku.

I početak stručnog sabiranja i obrade jednog opusa iz matice lokalne različitosti kao ukupne slike nacionalne slikarske kulture.

Marina BARIČEVIĆ

SAMOZATAJNI VITEZ KISTA

Pisati o nekom a da i nije umjetnik nije lako samo po sjećanju. Navlastice ima li se nakana reći koju o njegovu djelu. U ovom slučaju događa se nesretna podudaranost oba ova proturječna efekta. I pojava o kojoj pišem jest umjetnik i što se tiče govora o njegovu radu moram se poslužiti sjećanjem. Srećom taj analitički dio ima tko obaviti umjesto mene pa ću ja nabaciti tek nekoliko naznaka i natuknica koje autora o kojem pišem mogu nešto lakše približiti publici.

Ljubo Videka (1913. - 1983.) hrvatski je slikar podrijetlom iz Sinja, a sudbinski mnogo čime vezan uz Makarsku. Ne sjećam se da je bilo skupno bilo samostalno nakon smrti predstavljen bilo gdje, pa tako ni u Makarskoj. I tužno je da je moralo proći preko tri desetljeća da ga se u ovom gradu sjetu. Jer ne bi smjelo biti ni malo sporno da on spada u onu veliku trojku makarskih likovnjačkih začinjavaca zajedno sa svojim suvremenicima Josipom Botterijem i Antunom Gojakom. Sva trojica ovih majstora, ma koliko životom i sudbinama bili različiti imaju sličnu kob na hrvatskom likovnom nebu. Ne samo da nijednom od njih život i stvaralački put nisu osvijetljeni nego to nije nimalo lak posao već zbog prilično neprohodna puta koji bi nas poveo prema sudbinama većine njihovih radova. I tu su čini se sva trojica imali prilično površan, da ne kažem amaterski odnos. Jer i preko izložaba i preko narudžaba imali su cijeli niz kupaca, ne samo iz grada ili domovine nego i iz inozemstva. Neoprostiv grijeh kada umjetnik ne zabilježi kamo njegov rad ide. To je jedna strana medalje. Druga je što Makarska nikad nije znala dostatan poštovati svoje talente, a pokašto ih ne samo stimulirati nego i zaštititi, podržati makar onoliko koliko njihove tanane naravi to već iz svojeg uistinu umjetničkog bića osjećaju kao potrebu. Tu su Botteri i Gojak bili čak izloženiji od Videke. Za Botterija se slobodno može reći da je u ovu sredinu upao kao čudan, teško shvatljiv i objašnjiv meteor koji će doživjeti sraz sa sredinom zamamnom s jedne, nespremnom s druge strane. Gojaka je rat definitivno učinio čudakom a o razlozima koji su inducirali njegovo kasnije ponašanje pa tako i priče o tzv. Demonima i slične priče, može se opravdano promišljati i objasniti ih kao odraz apriornog nesnalaženja okoline spram ovako neobična ponašanja, a dijelom su i nesporazum već na razini razumijevanja metaforičkog jezika, ali najvećim dijelom to što ovaj vrsni a, nedostatno ostvareni talent nije progovorio o tomu niti je za to imao a niti mogao imati prigodu. Nije Gojaka malo uplašila jedna ružna epizoda iz Bosanske Posavine u jeku II. svj. rata.

Videku je pak život učinio samotarom. Već ovih nekoliko natuknica u jednom ozbiljnu kulturnu

ozračju tražile bi obrazloženje i opravdanje, a potom i traganje za djelima ovih majstora. I jedno i drugo opravdanje i obrazloženje nije teško naći želi li se to. A oni nedvojbene postoje, za što još ima živih svjedoka prijatelja i znanaca ove trojice slikara. Barem kada je putešestvinja avantura njihovih djela u pitanju. Također nema dvojbe i da je svaki od njih priča za sebe i da je najmanje što im ovaj grad duguje jedna pristojna monografija. Ali ona - i tu smo u prijeporu sa spomenutom površnošću - koja će iz potencijalnog autora izvući i zadnje snage, a iz mentora i zadnji novčić da se recimo dođe do cijelog niza Gojakovih slika u Australiji, Videkinih u Sjedinjenim Američkim Državama, Njemačkoj i Češkoj, Botterijevih u Njemačkoj, Austriji, itsl. Slike pak iz ugostiteljskih objekata, ne samo u državnom vlasništvu, posebna su priča. S obzirom na univerzalni, svetrajući i nezaboravni "šarm" naše pretvorbe i privatizacije možemo slobodno reći... tko zna gdje je "odlutalo" i čije niše diči.

Ljubo Videka od svih je vjerojatno imao najzanimljiviji život. Bilo bi ovdje suvišno opteretiti ovaj napis životnim činjenicama, ali već i zbog lakšeg upućivanja u djelo ovog umjetnika spomenimo nekoliko bitnih detalja. Tamo negdje pred rat, 1938. ili 1939. Videka polazi i završava privatnu likovnu školu velikog Emanuela Vidovića u Splitu. Za vrijeme rata je i u Sarajevu gdje se već po pozivnicama koje je čuvao za života, može ne samo pretpostavljati nego i znati da je u tom gradu bio prepoznata pojava, a najvjerojatnije je imao narudžbe kao slikar. Bio je u Beču, u Pragu mu je stric imao kavanu pa je Ljubo neko vrijeme radio kod njega kao konobar. Živio je u Njemačkoj, a potom i u Sjedinjenim Američkim Državama. Znamo i za epizodu života na Kosovu. Uza sve bio je poliglota, vrsno se sporazumijevao na više jezika, među njima dobro je pričao engleski, njemački, češki, albanski, solidno se snalazio na talijanskom, španjolskom, itd. Znao je reći kako latinske i slavenske jezike osjeća i razumije već po sluhu. A to je još jedna obiteljska, genetska osobina, sluh i pjevanje. Iz ovih nekoliko nabacanih sličica vidimo kako je Videka imao uistinu zanimljiv, pa i uzbudljiv život. Poći za sudbinama njegovih slika, tim prije ako o njima ne znamo ništa ili znamo vrlo malo doima se gotovo nemogućom misijom. Povijesničari umjetnosti, likovni kritičari, kolekcionari pa čak i trgovci umjetninama mogu nam puno pomoći u mnogim slučajevima. U slučajevima larpurartističko - boemske površnosti i spomenutog skoro amaterskog ponašanja prema vlastitu djelu vrlo, vrlo teško. Kod Videke je više zanimljivih faza od kojih su nam znane samo krhotine krhotina. I život u New Yorku i u Češkoj i u Njemačkoj imaju svoje sadržaje i svoje priče koje su s Videkinim povratkom otišle u usmenu predaju. A njegovi veliki i majstorski rađeni uljani pejzaži Central parka kao i još neki akvareli, slike prirode iz Češke itsl. Jasan su dokaz da se radilo o ponajboljoj slikarovoj fazi. Nema dvojbe da su pedesete i šezdesete godine bile najkvalitetnije, a vjerojatno i najplodnije razdoblje. U toj fazi Videka radi i iskušava se u mnogim likovnim tehnikama, ne samo u ulju i akvarelu. On će slikati i kombiniranom tehnikom raditi i u temperi i u pastelu, crvenoj kredi, u Sarajevu je kako sam reče "malo šarao i ugljenom", raditi će i akrilik, gvaš itd. Ovo plodno tlo i kvalitativno naujspjelije razdoblje možemo protegnuti sve do polovice sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Kasnije, suočen sa slabljenjem vida, a ponešto i umoran od života Videka pomalo gubi najprije onu koncentraciju, a jamačno pati i strpljenje koje ga je krasilo u najboljim godinama, a sve slabiji vid nedvojbene će pripomoći u gubljenju one jasnosti i preglednosti kompozicije i vrijednosti odabira boje koju je ovaj slikar u punoj snazi imao. No strast je uvijek ostala, slikao je takorekuć, sve do smrti. I bio je i ostao samozatajni vitez kista. Činjenica da je pred smrt skoro najviše radio samo može potvrditi gore spomenute razloge. Borba s vidom svakako je središnji uzrok makar žurbe, a posljedično i svega ostaloga. I to bi bio kratki croquis - portret slikara Ljube Videke. No dodajmo još nekoliko inicijalnih natuknica koje bi morale ponešto pomoći potencijalnim istražiteljima njegova rada.

Kada početkom sedamdesetih tadašnji zaposlenik makarskog Centra za kulturu, pok. Petar Kukulj, inače igrani dramski pisac i solidan slikar, inicira udrugu likovnih umjetnika općine Videku će pozvati među prvima. U prostorijama Grme (prije đlačkog doma) ne varam li se 1976. biti će i osnovano Udruženje likovnih umjetnika općine Makarska, kasnije respektabilni i u vrijeme obnove hrvatske državnosti, ali baš sasvim nepotrebno ugašeni ULUOM. Ova je udruga bila jedan od nositelja kulturnog života grada i po kvaliteti je jamačno bila među prvim udrugama toga tipa u Hrvatskoj. U početku je to bilo okupljalište i utočište slikara neakademaca, a tamo u prvoj polovici osamdesetih priključit će im se i mlađi slikar akademski obrazovani. Istina i među osnivačima ih je

bilo nekoliko s pedagoškom akademijom nastavnog usmjerenja, ali u konačnoj ocjeni vrijednosti i važnosti djelovanja ove udruge to uistinu ne igra isuviše bitnu ulogu. Razinu koju su zagovarali Kukolj, Videka, Matko Šimić, Žarko Kumrić i ostali članovi moralo se poštovati i za skupne i za individualne izložbe i to je od samih početaka pozitivno djelovalo i utjecalo na jedno doista plodno stvaralačko razdoblje gotovo svih članova. Petar Kukolj bio je veliki entuzijast i znao je zagrijati ljude za ideju, a imao i dostatno mudrosti da nenametljivo a sugestivno usmjerava rad ULUOM-e. Aktivizam Joze Botice, Veljka Tubića, Matka Šimića, Ivica Biloša, naravno i Ljube Videke bio je zapažen i iz godine u godinu prisutan. Tu će još biti Eduard Gardun, Vlado Divić, Jakša Leško, Dragan Kukolj, Žarko Kumrić, Ivica Šoda - Cotić, povremeno će se pojavljivati i Smjeli Botica a pravo će osvježjenje stići s mlađim kiparima Matkom Bodlovićem i Jurom Skenderom, te kiparom naivcem Matkom Bebekom. Od žena je u dva navrata svoje radove na skupnoj izložbi pokazala i gđa. Mira Bilić - Dominis, a veliku aktivnost iskazivati će tada Desanka Inđić (danas poznata kao Desa Marijeta).

Ovdje svakako ne prestaje taj niz aktivista ULUOM-e ali svi oni, spomenuti i nespomenuti zavrjeđuju hommage iz oba relevantna izborna kritičarska razloga, prvo kao pojedinci, drugo kao djelatnici jedne uistinu časne i prezaslužne kulturne udruge grada. Pa ako bi ovo bila inicijalna kapisla u tom smjeru dabogda i dočekala onoga (one) koji će je ostvariti. Jer nije slučajno da su istaknuti akademski slikari i kipari, ali i renomirani arhitekti i fotografi rado surađivali s ovom iznimno vrijednom i u povijesno makarsko - primorske umjetnosti nezaobilaznom udrugom. Ovdje treba istaći da je prvu izložbu ULUOM-e imao i tada dvadestogodišnji Igor Dragičević.

Ljubo Videka uvijek je bio među najzanimljivijim makarskim slikarima, pa je tako bilo i pregovora oko njegove izložbe u Zagrebu, znano je da je izlagao u Splitu i Sarajevu, uglavnom na skupnim izložbama. Da je poživio još koju godinu nakon poznanstva s našim uglednim književnikom i likovnim kritičarem Dubravkom Horvatićem zagrebačka izložba bi se i ostvarila. Tim prije jer se Horvatiću, baš kao kasnije i Gojakovo, Videkino slikarstvo jako sviđjelo. Boljeg dokaza za ovo od toga da je upravo Horvatić samoinicijativno napisao i u Leksikografski zavod odnio jedinicu o Ljubi Videki. Opet u eseju "O Antunu Gojaku" Horvatić piše kako Makarska nije "likovna pustinja" i uz Gojaka ističe još Ljubu Videku i naivca Matka Bebeka. Zanimljivo je istaći i mišljenje Igora Dragičevića koji kaže da je akvarel inače najteža slikarska tehnika jer je gotovo nemoguće nešto ispraviti ili popraviti i dodaje kako je upravo zato mali broj uspješnih akvarelista. "Ljubo Videka ima nekoliko akvarela čiste, svjetleće jasnoće i to mu nikad nitko neće moći osporiti" reći će Dragičević u razgovoru s autorom ovih redaka koji je dan prije nastanka ovog oglada. A ja bih dodao i one Central parkove u ulju. Ne znam da je itko ikada u Hrvatskoj onako radio pejzaž u ulju. (Zašto me ovdje asocira Ignjat Job i smireniji Videkin unos boje. U oba slučaja on je dug, strastven i nekako zasićen do vriska). I ono što bi bilo uistinu zanimljivo znati. Je li ikada itko toliko puta slikani Central park u New Yorku radio tako uistinu moćno kao ovaj samozatajni vitez. Bilo kako bilo, baš kao i u slučaju sugrađana, kolega, prijatelja i suvremenika, Botterija i Gojaka i djelo Ljube Videke tek traži ozbiljnu analizu, koliko je moguće traganje na njegovim djelima i kao šlag jednu ozbiljnu monografiju koja će na pravi način predstaviti ovog vrijednog slikara, nedvojbeno nacionalne vrijednosti. Bio bi to na koncu minimum našeg duga ovom vrsnom majstoru.

Ferdo ŠARIĆ

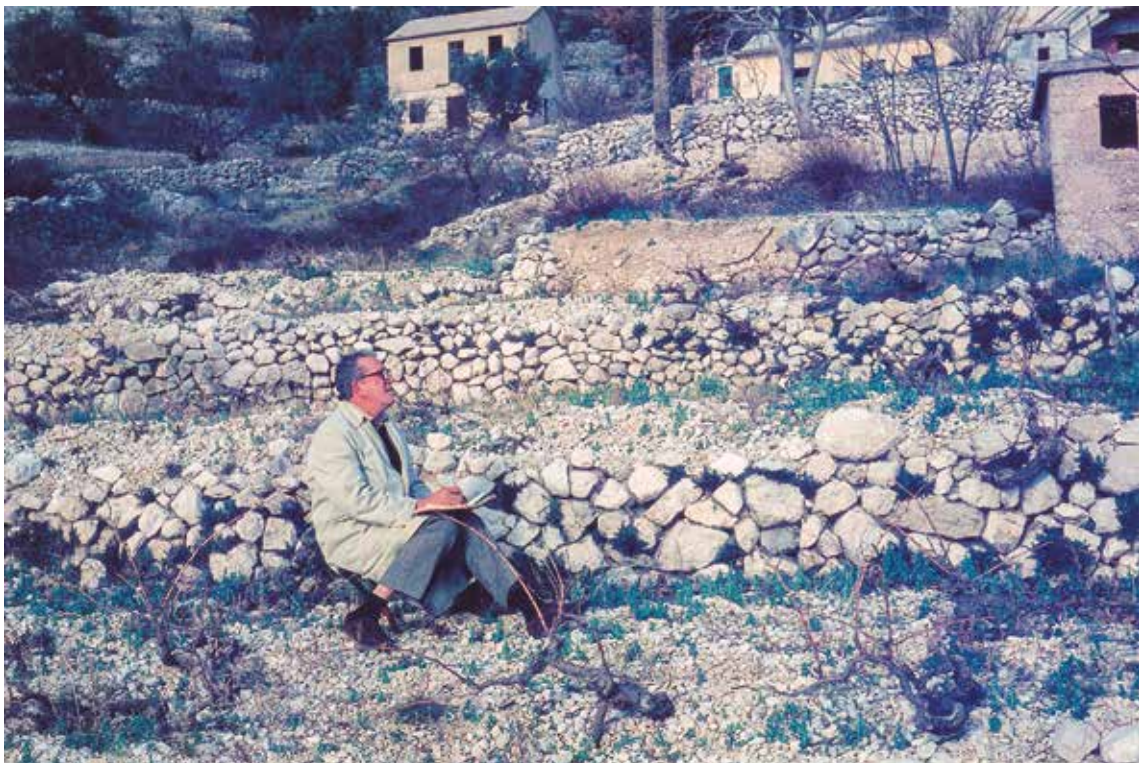
BIOBIBLIOGRAFIJA

Ljubo Videka

Rođen je 9. veljače 1913. godine u Sinju kao prvo od osmero djece obitelji Videka. Već kao tromjesečna beba s roditeljima seli u SAD u potrazi za boljim životom. Novi je svijet tek naoko ponudio sigurnost i prosperitet mladoj obitelji, pa se zbog gospodarske krize obitelj 1920. godine vraća u natrag u domovinu. Na početku žive u Trilju i Čapljini, a potom se nakratko sele u Prag, odakle ih put dalje vodi u istočne djelove tadašnje države, pa obitelj Videka krajem dvadesetih i tridesetih godina XX.st. živi na Kosovu u mjestima Gnjilane, Peć, Mitrovica, Uroševac te u makedonskoj Bitoli i Skopju. Nakon kraćeg boravka u Sarajevu obitelj Videka se seli u Zagreb gdje provodi godine II. svjetskog rata.

Nakon završene srednje škole Ljubo Videka odlazi u Prag, gdje se igrom slučaja upoznaje s nekim češkim akvarelistom, što je bio i njegov prvi kontakt s profesionalnim slikarstvom. Vrativši se u domovinu, 1934. godine upisuje u Splitu Tehničku školu, i to odjel tada znan kao Odjel za risanje i modeliranje. U Splitu je od 1938. do 1940. godine pohađao privatne slikarske poduke kod poznatog hrvatskog slikara i likovnog pedagoga Emanuela Vidovića. Svestran, kakav je bio, uz slikarstvo kojem je najviše bio privržen, bavi se i glazbom, a brojne su ga promjene mjesta boravka nagnale da savlada više stranih jezika, pa je tako govorio engleski, francuski, albanski, češki i talijanski.

Ljubo Videka godine II. svjetskog rata provodi u Zagrebu gdje 1942. i 1943. godine pohađa privatnu umjetničku školu kod zagrebačkog slikara Tomislava Krizmana. 1944. godine iz Zagreba gdje je zasnovao obitelj, dolazi u Makarsku, zavičaj svoje supruge Olge rođ. Marjanović. U Makarskoj se nastanjuje 1946. godine. Nemirnog duha, kakav je bio, nije se mogao trajno zadržati u Makarskoj, pa 1966. godine kreće na put po Kanadi i SAD-u. Za vrijeme američkog razdoblja djelovao je u vlastitom njujorškom ateljeu. U Makarsku se vraća 1971. godine, nastavlja svoju bogatu stvaralačku i izlagačku aktivnost, a kada se početkom 1976. godine u Makarskoj osniva Udruženje likovnih umjetnika općine Makarska (ULUOM) postaje njegovim aktivnim članom. Ljubo Videka umro je u Makarskoj 14. rujna 1983. godine.

Ljubo Videka slika, oko 1980. (525:MKR fot 1248)

IZLOŽBE

Enciklopedija hrvatske umjetnosti (Zagreb, 1996.) navodi u kraćem članku o Ljubi Videki kako je izlagao u Makarskoj, Splitu, Stocu, Torontu i New Yorku, ne navodeći pri tom nikakve preciznije podatke o tim izložbama.

U katalogu Izložbe slika Botteri, Gojak, Kukolj, Videka održane u Makarskoj 1991. godine navodi se u Videkinjoj kratkoj biografiji tek podatak o pet samostalnih izložbi u Makarskoj, bez ikakvih detaljnijih podataka.

Slikarev sin, gospodin Dubravko Videka, iznio je tijekom priprema za ovu izložbu podatak o tome kako je njegov otac priređivao svoje samostalne izložbe u Makarskoj tijekom 50-ih i 60-ih godina uvijek u svibnju i studenom, no za sada nema dostupnih pisanih tragova o ovim izložbama.

Pomnijim iščitavanjem malobrojnih pisanih vijesti o Ljubi Videki, uglavnom novinskih članka (uz napomenu kako nam nije poznat niti jedan katalog neke od Videkinih samostalnih izložbi) mogu se točno odrediti mjesta i godine održavanja tih rijetkih izlaganja na kojima su njegova djela bila zastupljena.

Samostalne izložbe

1936. Peć

1936. Kosovska Mitrovica

1948. Makarska

1975. Makarska

Skupne izložbe

1946. Split, II. prvomajska izložba

1975. Zagreb, III. izložba slikara amatera Jugoslavije

1976. Makarska, V. izložba ULUOM-a

1976. Posušje, Skupna izložba članova ULUOM-a

1977. Makarska, VI. izložba ULUOM-a

1978. Makarska, VII. izložba ULUOM-a

1979. Makarska, izložba slika članova ULUOM-a

1991. Makarska, Izložba slika Botteri, Gojak, Kukolj, Videka

Literatura:

Videka, Ljubo. 1996. Enciklopedija hrvatske umjetnosti. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb.

Pubarić, Petar. Zavičajne uspomene 5, Slikar-poliglot, Ogranak Matice hrvatske u Makarskoj, Makarska, 2005., str. 264 - 267

Baričević, Marina. Mediteranska fascinacija - Makarsko primorje kao inspiracija u likovnoj umjetnosti, Ljubo Videka (1913.-1983.), Kronika d.o.o., Makarska, 2007., str. 46 - 47

Katalog Izložbe slika Botteri, Gojak, Kukolj, Videka, ULUOM, Makarska, 1991.

Pubarić, Petar. Slikar – poliglot, Makarska rivijera, 1975/III, Makarska, 26.XII.1975., str. 9

Šarić, Ferdo. Slikar prirode, Makarska rivijera, 108/III, Makarska, 3.III.1978., str. 9

Šarić, Ferdo. Prva "galerija" u našem gradu, Makarska rivijera, br.135/VI, Makarska, 16.III.1979., str. 9

JAGAR. Čulo se u Malom mornaru, Uz slikarev osamdeseti rođendan, Makarska rivijera, 154/VI, Makarska, 15.XII.1979., str.12

Šimić, Matko. Ljubo Videka, Makarska rivijera, 155/VI, Makarska, 29.XII.1979, str. 9

Neotpisano, In memoriam Ljubi Videki Nezavršeni razgovori, Makarska rivijera, 219/X, Makarska, 24.IX.1973., str. 13

Lopar, Joško. Uz devedeset i sedmu obljetnicu rođenja slikara Ljubomira Videke (1913.-1983.) Impresija akvarela, Makarsko primorje, 358/XVI, Makarska, 23.II. 2010., str. 24

Popis izloženih djela

1. *Motiv iz Cetinske krajine, s.a.*
akvarel, 35,5 x 43 cm
sign.l.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
2. *Osejava, 1982.*
akvarel, 35,5 x 50 cm
sign.d.donji k.: Lj.Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
3. *Motiv iz Kanade, oko 1967.*
akvarel, 31.5 x 38,5 cm
sign. l.donji k.:Lj.Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
4. *Primorski krajolik, s.a.*
akvarel, 29,5 x 42 cm
sign. d.donji k.: Lj.Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
5. *Dječak, oko 1943.*
grafit/papir, 62 x 43 cm
sign. l.donji k.: Lj.Videka (signirano naknadno)
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
6. *Portet muškarca, oko 1943.*
grafit/papir, 62 x 43 cm
sign. l.donji.k.: Lj. Videka (signirano naknadno)
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
7. *Makarska, 1946.*
crtež, akvarelirano, 42,5 x 30 cm
sign. l.donji k.: Lj. Videka (signirano naknadno)
d.donji k.: Makarska, 1.V.1946.
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
8. *Poreč, s.a.*
ulje/platno, 69 x 100 cm
sign. l.donji k.: Lj. Videka
Vlasnica: Snježana Kos
9. *Makarska, 1947.*
ulje/platno, 65 x 95 cm
sign. na poledini, d.gore: Lj.VIDEKA
Vlasnica: Snježana Kos
10. *Motiv iz Central parka (New York), oko 1969.*
ulje/lesonit, 59 x 49 cm
sign. l.donji.k.: Lj.Videka
Vlasnica: Snježana Kos
11. *Primorska vala, s.a.*
ulje/karton, 34 x 49 cm
sign. nema
Vlasnica: Snježana Kos
12. *Poreč- Motiv sa starog kupališta, s.a.*
akvarel, 35 x 42 cm
sign. nema
Vlasnica: Snježana Kos
13. *Makarska, 1975.*
akvarel, 32 x 48,5 cm
sign. d.donji k.: Lj.Videka 1975.
Vlasnica: Snježana Kos
14. *Poreč, s.a.*
akvarel, 34 x 48 cm
sign. nema
Vlasnica: Snježana Kos
15. *Smiraj, 1976.*
akvarel, 28 x 38 cm
sign.d.donji k.: Lj. Videka 1976.
Vlasnica: Snježana Kos
16. *Mrtva priroda, s.a.*
ulje/karton, 50 x 69 cm
sign. nema
Vlasnica: Snježana Kos
17. *Motiv s plaže, oko 1958.*
akvarel, 21,5 x 35 cm
sign.d.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik: Damir Bilić, Makarska
18. *Kalalarga, 1978.*
ulje/platno, 48 x 32 cm
sign.na poledini, d.gore: Lj.Videka
Vlasnik: Damir Bilić, Makarska
19. *Podgorska punta, 1975.*
ulje/platno, 24 x 34 cm
sign: d.donji k.: Lj.Videka 1975.
Vlasnik: GGAG, Makarska
Inventarna oznaka: 525:MKR 342
20. *Motiv iz Central Parka, oko 1969.*
ulje/lesonit, 60 x 50 cm
sign. d.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
21. *Most na Hanu (Cetinska krajina), s.a.*
ulje/karton, 32 x 38 cm
sign. d.donji k.: Lj. Videka
Vlasnica: Olgica Videka Rozga
22. *Motiv iz Central Parka (New York), oko 1969.*
ulje/lesonit, 60 x 50 cm,
sign. l.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
23. *Šuma kraj Toronto, oko 1967.*
ulje/platno, 60 x 90 cm
sign. nema
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
24. *Maslina, s.a.*
akvarel, 28 x 40 cm
sign. l.donji k.: Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
25. *Makarska – stari hotel Park*
akvarel, 25 x 39 cm
sign. l.donji k.: Videka
Vlasnica: Olgica Videka Rozga
26. *Makarska , oko 1947.*
ulje/platno, 72 x 96 cm
sign.d.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
27. *Brela – Soline, s.a.*
akvarel, 29 x 40 cm
sign. l.donji k. : Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
28. *Počitelj, oko 1980.*
akvarel, 44,5 x 32 cm
sign. d.donji k. : Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
29. *Turnjanje maslina, oko 1960.*
ulje/ platno, 47 x 58 cm
sign. d.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik: Obitelj Dubravka Videke
30. *Maslinik, s.a.*
akvarel, 28 x 41 cm
sign. d.donji k.: Lj. Videka
Vlasnik : Marino Srzić, Makarska
31. *Mostar, oko 1980.*
ulje/karton, 50 x 35 cm
sign. nema
Vlasnik: Zoran Rajčević
32. *Mrtva priroda, s.a.*
kombinirana tehnika/karton
34 x 27 cm
sign. l.donji k.: Lj.Videka
Vlasnik: Zlatan Srzić

ORGANIZATOR

Festival Makarsko kulturno ljeto 2015.

Izložba slika Ljube Videke (1913.-1983.)

Koncepcija izložbe: Josip Karamatić
Postav izložbe: Josip Karamatić
Trajanje izložbe: 20. srpnja - 8. kolovoza 2015.
Mjesto održavanja: Gradska galerija Antun Gojak

Izdavač kataloga: Gradska galerija Antun Gojak
Broj izdanja: 97
Autori tekstova: Marina Baričević
Ferdo Šarić
Josip Karamatić
Grafička priprema, oblikovanje i tisak: Studio Quadart, Makarska
Fotografija: Rikardo Škorlić

Naklada: 200”

Gradska galerija Antun Gojak
Don Mihovila Pavlinovića 1
21 300 Makarska
e-mail: galerija.agojak@makarska.hr
www.galerija-antun-gojak.hr

ISBN 978-953-7519-09-4